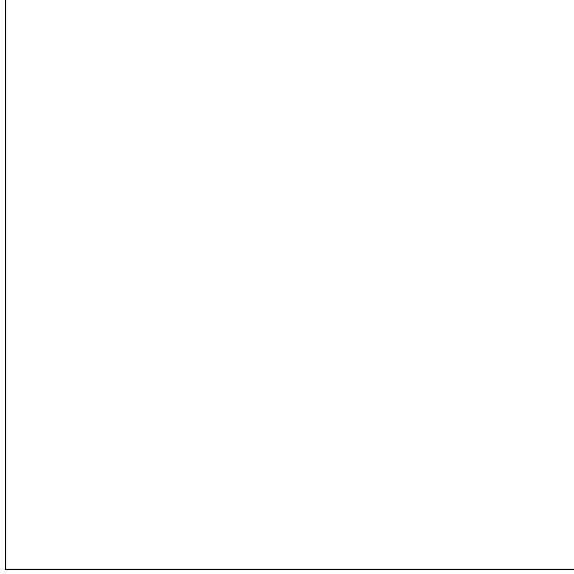

(uten bilder)

✎ Nicola Rijdsdijk
🔊 Maya Marshak
📖 Nataliai Naiavko
🗣️ ukrainsk / bokmål
|| nivå 3

Et lite frø: Historien om Wangari Maathai

Маленька насінинка: історія Вангари
Maathai

Barnebøker for Norge

barnebokker.no

**Маленька насінинка: історія Вангари
Maathai / Et lite frø: Historien om
Wangari Maathai**

Skrevet av: Nicola Rijdsdijk

Illustrert av: Maya Marshak

Oversatt av: Nataliai Naiavko (uk), Finn Stranger-

Johannessen (nb)

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreformidlet av Barnebøker for Norge (barnebokker.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons

[Navngivelse 4.0 Internasjonal Lisens.](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.no)

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.no>

У селі на схилах гори Кенії у Східній Африці маленька дівчинка працювала на полі зі своєю мамою. Дівчинку звали Вангарі.

...

I en landsby ved foten av Mount Kenya i Øst-Afrika arbeidet en liten jente sammen med moren sin på åkeren. Wangari het hun.

Wangari var glad i å være ute. Familien hadde en kjøkkenhage. Der vendte hun grønnsaksbedet med macheten sin. Hun stakk små frø ned i den varme jorda.

...

Вангарі подолася проводити час на вулиці. Вона розпушувала ґрунт своїм мачете у сімейному саду. Вона садила маленькі насінинки у теплу землю.

Захід сонця був її улюбленим часом дня. Коли вже було надто темно, щоб бачити рослини, Вангарі знала, що пора йти додому. Вона йшла вузькими стежками через поля і переходила через річки.

...

Hun syntes den beste tiden på dagen var rett etter solnedgang. Når det ble for mørkt til å se plantene, visste hun at det var på tide å gå hjem. Hun gikk langs smale stier på markene og over bekker på sin vei.

Вангарі померла у 2011 році, але ми завжди згадуємо її, коли бачимо гарне дерево.

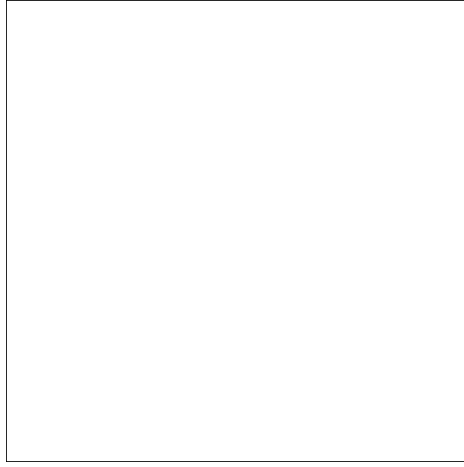
...

Wangari døde i 2011, men vi kan tenke på henne hver gang vi ser et vakkert tre.

Wangari hadde arbeidet hardt. Folk over hele verden la merke til det, og de ga henne en berømt pris. Den kalles Nobels fredspris. Hun ble den første afrikanske kvinnen som fikk den.

Вангарі барато працювала. Люди у цілому світі це побачили і дали їй відому почесну нагороду. Вона називається Нобелівська премія миру. Вангарі стала першою африканкою, яка отримала цю нагороду.

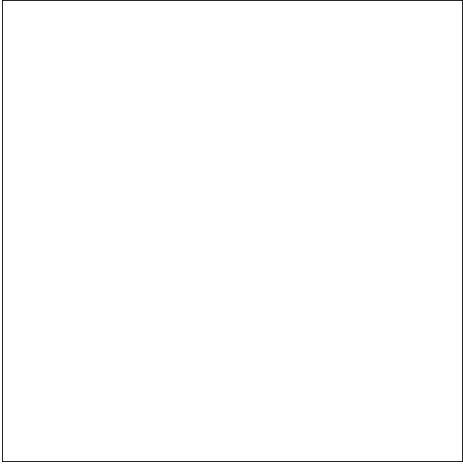
...

Wangari var en flink jente og ville gjerne begynne på skolen. Men moren og faren ville at hun skulle være hjemme og hjelpe til. Da hun ble syv år, overtalte storebroren mor og far til å la henne få gå på skolen.

Вангарі була розумна дівчинка і з нетерпінням чекала, коли вже піде до школи. Але її мама і тато хотіли, щоб вона залишалася вдома і допомагала їм. Коли їй виповнилось 7 років, її старший брат переконав батьків віддати її до школи.

...

Вона любила вчитися! Вангарі дізнавалася все більше і більше з кожної книги, яку вона прочитала. Вона так добре вчилася, що її запросили на навчання у Сполучені Штати Америки. Вангарі була дуже щаслива! Вона хотіла дізнатися про світ більше.

...

Hun likte å lære! Wangari lærte mer og mer for hver bok hun leste. Hun ble så flink på skolen at hun ble invitert til å studere i USA. Wangari ble så glad! Hun ville lære mer om verden.

Пройшов час. Із нових дерев вирости ліси, знову потекли річки. Ініціатива Вангарі поширилася на всю Африку. Сьогодні мільйони дерев вирости із насіння Вангарі.

...

Tiden gikk, og de nye trærne vokste og ble til skog, og det kom vann i elvene igjen. Historien om Wangari spredte seg over hele Afrika. I dag er det millioner av trær som har vokst opp fra Wangaris frø.

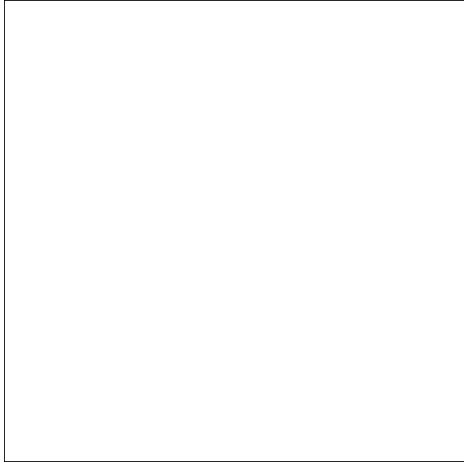

Вангари вивчила барато в американському

університеті. Вона вивчала рослини і як вони ростуть. Вона часто згадувала, як вона виростала, як грала різні гри із своїм братом у тіні дерев у красивих лісах Кенії.

...

Вангари lærte mye nytt på det amerikanske universitetet. Hun studerte planter og hvordan de vokser. Og husket hvordan hun hadde vokst opp selv: i leker og spill med brødrene sine i Kenyas vakre skoger.

Вангари знала, що треба робити. Вона навчила жінок

вирощувати дерева із насіння. Жінки продавали дерева і мали гроші для сім'ї. Жінки були щасливі. Вангари допомогала їм відчутти себе сильними.

...

Вангари visste råd. Hun lærte kvinnene å plante trær ved å så frø i jorda. Kvinnene solgte trærne og brukte pengene til beste for familien sin. De ble veldig glade. Вангари hadde fått dem til å føle seg sterke og mektige.

Чим більше вона вчилася, тим сильніше усвідомлювала, як вона любить людей Кенії. Вона хотіла, щоб вони були вільні і щасливі. Чим більше вона вивчала, тим більше вона згадувала свій африканський дім.

...

Hun skjønte hun var glad i folk fra Kenya jo mer hun lærte. Hun ville de skulle være glade og frie. Og jo mer hun lærte, desto mer husket hun hjemmet sitt i Afrika.

Коли Вангарі закінчила навчання, вона повернулася у Кенію. Але її країна змінилася. З'явилися величезні ферми на полях. Жінки не мали дров, щоб приготувати їсти. Люди були бідні, а діти голодні.

...

Da hun var ferdig med å studere, dro hun tilbake til Kenya. Men landet hennes var forandret. Kjempestore bondegårder strakte seg utover i landet. Kvinnene hadde ikke ved til å tenne bål for å lage mat. Folk var fattige og barn sultet.